

Mặc khải của Chúa Giê-su Kitô - Số mười hai

Hai bài kiểm tra

Jeff Pippenger

2023-11-07

Chúng ta đang xem xét sách Khải Huyền các chương mười một đến mười ba, nơi chúng ta thấy tất cả các lực lượng đối nghịch trong trận chiến thử thách cuối cùng của cuộc đại tranh đấu diễn ra trên chiến trường của tầng trời thứ nhất. Các lực lượng đối nghịch là một trăm bốn mươi bốn nghìn và đoàn người rất đông đi ra khỏi Ba-by-lôn như một lực lượng thứ cấp, đối lại với Liên Hiệp Quốc, Giáo hội Công giáo, Hoa Kỳ và chính Sa-tan. Một trăm bốn mươi bốn nghìn và đoàn người rất đông là đạo binh của Đức Chúa Trời, đại diện cho sứ điệp thiên sứ thứ ba; và cả hai phe trong cuộc chiến cũng phải đối diện với đạo binh của sự phán xét của Đức Chúa Trời, được đại diện không phải bởi thiên sứ thứ ba, mà bởi mỗi khôn nạn thứ ba.

Để xác định những đặc điểm nhất định đã góp phần vào sự sát hại các sùng Cộng hòa và Tin Lành vào năm 2020, chúng tôi tìm cách nhận diện những đặc điểm tiên tri xảy ra trong cuộc chiến của nhân loại ở tầng trời thứ nhất, từ luật ngày Chủ nhật cho đến khi Mi-ca-ên đứng lên. Trong lịch sử đó, toàn thế giới bị buộc phải dựng lên một hình tượng cho con thú. Lịch sử đó là sự lặp lại lịch sử của Hoa Kỳ từ ngày 11 tháng 9 năm 2001 cho đến luật ngày Chủ nhật sắp đến, vốn chia tách hai lịch sử song song ấy. Vì là những lịch sử song song, mỗi lịch sử là một chứng nhân cho lịch sử kia. Điều diễn ra trong một trong những lịch sử ấy cũng sẽ diễn ra trong lịch sử còn lại. Chính lịch sử thứ hai là trọng tâm của Khải Huyền chương mười hai và mười ba, và chúng tôi muốn hiểu chứng nhân thứ hai để chiếu rọi ánh sáng tiên tri lên lịch sử thứ nhất, vốn nay gần như đã kết thúc.

Ba thế lực đưa thế giới đến Armageddon được trình bày trong các chương mười hai và mười ba. Thế lực con rồng được nhắc đến đầu tiên.

Và lại xuất hiện một điềm khác trên trời: kia, một con rồng lớn đỏ rực, có bảy đầu và mười sừng, và trên các đầu nó có bảy vương miện. Đuôi nó quét đi một phần ba các ngôi sao trên trời và ném chúng xuống đất; và con rồng đứng trước mặt người đàn bà sắp sinh, để nuốt đứa con của bà ngay khi vừa sinh ra. Khải Huyền 12:3-4.

Bà White cho chúng ta biết rằng con rồng trong chương này là Sa-tan, nhưng theo nghĩa thứ yếu thì đó là La Mã ngoại giáo. Cả Sa-tan lẫn La Mã ngoại giáo đều tượng trưng cho Liên Hiệp Quốc. Mười sừng của con thú tượng trưng cho liên minh gian ác của mười vua trong Khải Huyền mười bảy. Mười vua ấy được nêu trong Khải Huyền mười bảy, và tại đó họ được xác định là vương quốc thứ bảy trong lời tiên tri Kinh Thánh. Con thú được mô tả là có bảy đầu với bảy mào miện, cho thấy nó là vương quốc thứ bảy trong lời tiên tri Kinh Thánh. Trong Đa-ni-ên chương hai, họ được mô tả như Hy Lạp thuộc linh; họ cũng là Ahab trong lời chứng tại núi Cạt-mên; và họ là mười kẻ thù trong Thi Thiên tám mươi ba.

Thế lực trần gian thứ hai của kẻ thù, được nhắc đến trong Sách Khải Huyền chương mười hai và mười ba, là con thú từ biển đi lên, mà Bà White trực tiếp xác định đó là Công giáo.

Và tôi đứng trên cát bờ biển, và thấy một con thú từ biển đi lên, có bảy đầu và mười sừng; trên các sừng nó có mười vương miện, và trên các đầu nó là danh xưng phạm thượng. Và con thú mà tôi thấy giống như một con beo; chân nó như chân gấu, miệng nó như miệng sư tử; và con rồng đã ban cho nó quyền năng của mình, ngai của mình, và quyền thế lớn. Và tôi thấy một trong các đầu của nó như bị thương đến chết; nhưng vết thương chí tử ấy đã được chữa lành; và cả thế gian đều kinh ngạc mà theo con thú. Khải Huyền 13:1-3.

Giăng đứng trên bờ biển ở câu 1, và ông thấy một con thú từ biển trôi lên; sau đó, ông lại thấy một con thú từ đất đi lên. Bà White xác định rằng thời điểm Giăng thấy hai con thú là năm 1798, vì đó là năm quyền giáo hoàng bị "tước mất sức mạnh", do đó phải chịu một vết thương chí tử mà cuối cùng sẽ được chữa lành.

Vào thời điểm khi chế độ Giáo hoàng, bị tước mất sức mạnh, buộc phải thôi bách hại, Giăng thấy một quyền lực mới trôi lên để vọng lại tiếng của con rồng và tiếp tục công việc tàn bạo và phạm thượng ấy. Quyền lực này, kẻ sau cùng sẽ gây chiến chống lại Hội Thánh và luật pháp của Đức Chúa Trời, được tượng trưng bằng một con thú có những sừng như chiên con. Các con thú trước nó đã trôi lên từ biển; còn con này lại lên từ đất, tượng trưng cho sự trỗi dậy trong hòa bình của quốc gia mà nó biểu trưng—Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ. Signs of the Times, ngày 8 tháng 2, 1910.

Giăng nhìn ngược vào lịch sử khi ông thấy con thú từ biển, tức giáo hoàng quyền. Nhìn về phía trước trong lịch sử, ông thấy con thú từ đất, tức Hoa Kỳ. Vì vậy con thú từ biển được trình bày trong lời tiên tri theo cách đó. Nhìn lại từ năm 1798, trước hết Giăng thấy “bảy đầu và mười sừng”, đánh dấu thời điểm trong lịch sử khi ba cái sừng bị nhổ lên để nhường chỗ cho cái sừng hùng mạnh của giáo hoàng quyền, sừng ấy đã nói những lời lớn lao.

Bây giờ tôi muốn biết sự thật về con thú thứ tư, con khác hẳn mọi con kia, vô cùng đáng kinh khiếp, răng bằng sắt và móng vuốt bằng đồng; nó ăn nuốt, nghiền nát, và giày đạp phần còn lại dưới chân; và về mười sừng ở trên đầu nó, và về cái khác đã mọc lên, mà trước mặt nó ba cái đã bị lật đổ; tức là cái sừng có mắt, và có miệng nói những điều rất lớn lao, có vẻ mặt cứng cỏi hơn các bạn nó. Đa-ni-ên 7:19, 20.

Trước khi ba sừng của người Heruli, người Ostrogoth và người Vandal bị loại bỏ, La Mã ngoại giáo được tượng trưng bằng "mười vương miện". Mười vương miện đó tượng trưng cho La Mã ngoại giáo. Sau đó, Giăng chỉ ra con báo của Hy Lạp, rồi con gấu của Mê-đi Ba Tư, rồi con sư tử của Ba-by-lôn.

Con thú nhất giống như sư tử và có cánh đại bàng; tôi nhìn xem cho đến khi các cánh của nó bị nhổ đi, nó được nhấc lên khỏi đất, được dựng đứng trên hai chân như một người, và người ta ban cho nó lòng người. Và kia, một con thú khác, con thứ hai, giống như gấu; nó nâng mình lên về một phía, và trong miệng nó, giữa các răng, có ba chiếc xương sườn; và người ta nói với nó: Hãy đứng dậy, nuốt nhiều thịt. Sau đó tôi nhìn xem, kia một con khác, giống như con báo; trên lưng nó có bốn cánh của loài chim; con thú cũng có bốn đầu; và quyền cai trị đã được ban cho nó. Đa-ni-ên 7:4-6.

Không có một yếu tố nào của Công giáo là Kitô giáo, và con thú từ biển tượng trưng cho sự kết hợp của tất cả các vương quốc ngoại giáo trước đó trong lời tiên tri Kinh Thánh. Con thú từ biển được trình bày theo thứ tự lịch sử đảo ngược, vì Giăng đang nhìn lại lịch sử. Trước hết ông thấy quyền lực được thiết lập khi ba sừng bị nhổ bỏ—chế độ giáo hoàng. Rồi ông thấy mười sừng với mười mào triều thiên—La Mã ngoại giáo. Rồi ông thấy con báo—Hy Lạp. Rồi ông thấy con gấu—Mê-đi Ba Tư. Rồi ông thấy sư tử—Ba-by-lôn. Sự miêu tả về con thú từ biển bao gồm các yếu tố của từng vương quốc ngoại giáo đi trước, và sự miêu tả ấy khẳng định rằng chế độ giáo hoàng là một sự tổng hợp của mọi hình thức ngoại giáo đã từng tồn tại trong lịch sử Kinh Thánh. Không có một yếu tố nào của Công giáo là Kitô giáo. Bất cứ điều gì có vẻ như Kitô giáo trong Công giáo đều là giả mạo.

Tại núi Cạt-mên, khi Ê-li đối đầu với các tiên tri của Giê-sa-bên và người chồng bội đạo của bà, thì Giê-sa-bên ở nhà tại Sa-ma-ri. Dâm phụ của Ty-rơ bị quên lãng trong suốt lịch sử của con thú từ đất lên có hai sừng. Giê-sa-bên luôn ẩn mình, và trong Khải Huyền các chương mười hai và mười ba, thế gian lấy làm kinh ngạc mà theo bà; nhưng bà không được mô tả như một điều kỳ lạ khiến người ta kinh ngạc trên trời, như Liên Hiệp Quốc, Hoa Kỳ và Sa-tan. Bà trở về tổng hành dinh của mình tại Sa-ma-ri—thành phố Rô-ma.

Chính trong lịch sử của con thú từ đất mà sự thử thách về hình ảnh của con thú đối với toàn thể giới được nhận diện. Sự thử thách đó diễn ra trong cuộc chiến ở tầng trời thứ nhất. Đó là điều chúng ta muốn xem xét vào lúc này. Tôi sẽ thay từ "he" bằng "Hoa Kỳ" trong các câu mà chúng ta sắp xem xét.

Và tôi thấy một con thú khác từ đất đi lên; và Hoa Kỳ có hai sừng như chiên con, và Hoa Kỳ nói như rồng. Và Hoa Kỳ thực thi mọi quyền lực của con thú thứ nhất trước mặt con thú ấy, và khiến đất cùng những người cư ngụ trên đó thờ lạy con thú thứ nhất, kẻ đã được chữa lành vết thương chí tử. Và Hoa Kỳ làm những phép lạ lớn, đến nỗi khiến lửa từ trời giáng xuống đất trước mắt loài người, và bằng những phép lạ mà Hoa Kỳ được quyền làm trước mặt con thú, lửa đốt những người cư ngụ trên đất; bảo những người cư ngụ trên đất làm một tượng cho con thú, kẻ đã bị thương vì guom mà vẫn sống. Và [Hoa Kỳ] được quyền ban sinh khí cho tượng của con thú, để tượng của con thú vừa có thể nói, vừa khiến những ai không thờ lạy tượng của con thú đều bị giết. Và Hoa Kỳ khiến mọi người, cả nhỏ lẫn lớn, giàu lẫn nghèo, tự do hay nô lệ, phải nhận một dấu ở tay phải hoặc trên trán họ; và để không ai có thể mua hoặc bán, trừ kẻ có dấu ấy, hoặc tên của con thú, hoặc số của tên nó. Khải Huyền 13:11-17.

Trong sách Khải Huyền chương mười ba, con rồng của La Mã ngoại giáo đã trao cho quyền giáo hoàng ba điều khi nó đặt quyền giáo hoàng lên ngai của thế gian.

Và con thú mà tôi thấy giống như con báo, chân nó như chân gấu, miệng nó như miệng sư tử; và con rồng ban cho nó quyền lực của mình, ngai của mình, và quyền uy lớn. Khải Huyền 13:2.

Mười vua đại diện cho La Mã ngoại giáo (trong đó Pháp là vua hàng đầu trong số mười, được tượng trưng bởi Ahab) đã ban cho chế độ giáo hoàng ba điều: quyền lực, ngai vị và uy quyền. Khi hoàng đế Constantine dời đô từ thành Rô-ma ở phương Tây sang phương Đông và lập Constantinople làm kinh đô mới của Đế quốc La Mã vào năm 330, thì La Mã ngoại giáo đã trao

cho Giáo hội Rôma “ngai vị” của mình.

Khi Clovis, vua của người Frank (Pháp), cải sang Công giáo vào năm 496 và bắt đầu gây chiến chống lại các thế lực đã chống đối sự trỗi dậy của chế độ giáo hoàng lên ngai vàng của thế gian, thì La Mã ngoại giáo đã trao cho chế độ giáo hoàng "quyền lực" của mình.

Năm 533, Justinian ban hành một sắc lệnh xác định Giáo hội La Mã vừa là đứng đầu mọi giáo hội, vừa là người sửa trị những kẻ lạc giáo. Khi ấy, quyền uy của La Mã ngoại giáo đã được trao cho chế độ giáo hoàng.

Trong câu mười hai, "[Hoa Kỳ] thực thi mọi quyền lực của con thú thứ nhất trước mặt nó." Quyền lực mà chế độ giáo hoàng đã thi hành được đại diện bởi Clovis, người đã hiến dâng sức mạnh quân sự và kinh tế của mình cho chế độ giáo hoàng. Đó là lý do vì sao Công giáo gọi Clovis là "trưởng tử của Giáo hội Công giáo", và gọi Pháp là "trưởng nữ của Giáo hội Công giáo". Hoa Kỳ cũng sẽ làm công việc bản thủ cho chế độ giáo hoàng mà Clovis đã bắt đầu vào năm 496.

Quyền lực của Hoa Kỳ sẽ được sử dụng để khiến “trái đất và những người ở trên đó thờ lạy con thú thứ nhất, là con thú có vết thương chí tử đã được chữa lành.” Hoa Kỳ sẽ dùng sức mạnh quân sự và kinh tế của mình để khiến cả thế giới chấp nhận Chủ nhật làm ngày nghỉ. Dâm phụ thành Ty-ơ trước hết sẽ phạm tội tà dâm với con thú từ đất khi luật Chủ nhật sắp được ban hành, rồi nàng sẽ đi và phạm tội tà dâm với tất cả các vua khác trên đất.

Trong câu mười ba, “[Hoa Kỳ] làm những phép lạ lớn lao, đến nỗi khiến lửa từ trời giáng xuống đất trước mặt loài người.” Lửa tượng trưng cho một thông điệp không thánh khiết. Những lưỡi lửa trong ngày Lễ Ngũ Tuần tượng trưng cho một thông điệp thánh khiết, đi kèm với khả năng truyền đạt thông điệp đó cho cả thế giới. Ngọn lửa mà Hoa Kỳ khiến giáng xuống từ trời cũng sẽ tác động đến mọi dân tộc và mọi thứ tiếng.

Trong câu mười bốn, Hoa Kỳ lừa dối “những người cư ngụ trên đất bằng những phép lạ mà [Hoa Kỳ] có quyền làm trước mặt con thú; bảo những người cư ngụ trên đất rằng họ phải làm một hình tượng cho con thú, con thú đã bị thương bởi gươm mà vẫn sống.” Sự lừa dối mà Hoa Kỳ sử dụng để lừa gạt thế giới được tượng trưng bởi lửa từ trời giáng xuống trong câu trước đó. Lửa từ trời tạo ra những phép lạ được Hoa Kỳ dùng để ra lệnh cho thế giới thiết lập một chính phủ một thế giới, bao gồm sự kết hợp giữa giáo hội và nhà nước, trong đó giáo hội kiểm soát mối quan hệ.

Đây là điều mà mối quan hệ giữa Ahab và Giê-sa-bên đã tượng trưng khi Ê-li được đẩy lên. Trận chiến của Ê-li trên núi Cạt-mên đã được ứng nghiệm vào thời kỳ đầu của Hoa Kỳ, trong phong trào thiên sứ thứ nhất từ năm 1840 đến 1844, nhằm phân biệt tiên tri chân thật của Tin Lành với tất cả các tiên tri giả của Tin Lành.

Nó lại được ứng nghiệm vào hồi kết của Hoa Kỳ, trong kỳ thử thách về sự hình thành ảnh tượng của con thú, bắt đầu từ ngày 11 tháng 9 năm 2001 và kết thúc vào thời điểm luật ngày Chủ nhật sắp đến.

Sự ứng nghiệm trọn vẹn của Elijah diễn ra trước ngày lớn và đáng sợ của Chúa, tức là bảy tai họa sau cùng. Vì vậy, Mount Carmel, Elijah, Ahab và Jezebel được thể hiện qua việc Hoa Kỳ ép buộc

cả hành tinh Trái Đất chấp nhận chính phủ một thế giới của Liên Hợp Quốc do Giáo hội Công giáo cai trị. Hoa Kỳ thực hiện điều này thông qua sức mạnh quân sự, sức mạnh kinh tế và các phương tiện truyền thông bị tha hóa, mang tính thôi miên mà nước này chỉ đạo và kiểm soát, được biểu trưng bởi cái gọi là “xa lộ thông tin” của mạng lưới toàn cầu.

Trong câu mười lăm, chúng ta được cho biết rằng “[Hoa Kỳ] đã có quyền ban sự sống cho tượng của con thú, để tượng của con thú vừa có thể nói, vừa khiến tất cả những ai không thờ lạy tượng của con thú đều bị giết.” Mối đe dọa về cái chết bằng sức mạnh quân sự của Hoa Kỳ, khi đó đại diện cho vị vua hàng đầu của Liên Hợp Quốc, trao quyền cho chính phủ một thế giới của Liên Hợp Quốc lên tiếng. Hành động lên tiếng được thực hiện thông qua thẩm quyền lập pháp và tư pháp. Cơ quan lập pháp của Liên Hợp Quốc đặt tại New York và cơ quan tư pháp của Liên Hợp Quốc đặt tại The Hague, Hà Lan. The Hague đại diện cho Cựu Thế Giới và New York cho Tân Thế Giới. Cả Hoa Kỳ và Hà Lan đều có những giai đoạn trong lịch sử khi họ nổi bật như những người bảo vệ hàng đầu của tự do và quyền tự do, nhưng cả hai đều kết thúc lịch sử riêng của mình — nói như một con rồng.

Vì ngày Sa-bát đã trở thành điểm tranh cãi đặc biệt khắp Cơ Đốc giới, và các nhà chức trách tôn giáo lẫn thế tục đã liên kết để áp đặt việc giữ ngày Chủ nhật, nên việc một thiểu số nhỏ kiên quyết từ chối chiều theo đòi hỏi của quần chúng sẽ khiến họ trở thành đối tượng bị cả thế giới nguyên rủa. ... và cuối cùng sẽ ban hành một sắc lệnh chống lại những ai thánh hóa ngày Sa-bát của điều răn thứ tư, kết án họ là đáng chịu hình phạt nghiêm khắc nhất và cho phép dân chúng, sau một khoảng thời gian nhất định, giết họ. Giáo hội La Mã ở Cựu Thế Giới và phái Tin Lành bội đạo ở Tân Thế Giới sẽ theo đuổi một đường lối tương tự đối với những người tôn trọng mọi điều răn của Đức Chúa Trời.

“Bấy giờ dân sự của Đức Chúa Trời sẽ rơi vào những cảnh hoạn nạn và khốn quẫn mà vị tiên tri mô tả là thời kỳ hoạn nạn của Gia-cốp.” Cuộc Đại Tranh Chiến, 615, 616.

Trong câu 16 và 17, sau khi hình tượng của con thú đã được dựng lên và được ban quyền nói, thì “[Hoa Kỳ] khiến hết thảy, cả nhỏ lẫn lớn, giàu và nghèo, tự do và nô lệ, nhận một dấu trên tay phải, hoặc trên trán họ: Và để không ai có thể mua hay bán, ngoại trừ người có dấu ấy, hoặc tên của con thú, hoặc số của tên nó.”

Việc hình thành hình tượng của con thú là phép thử đi trước phép thử về dấu của con thú. Nếu chúng ta không vượt qua phép thử được thể hiện qua việc hình thành hình tượng của con thú, chúng ta sẽ không vượt qua phép thử về dấu của con thú. Đó là hai phép thử khác nhau, và chúng là hai loại phép thử khác nhau.

Việc hình thành hình tượng của con thú bắt đầu vào ngày 11 tháng 9 năm 2001 là lời cảnh báo tiên tri rằng thời kỳ ân điển sắp kết thúc. Đó là sứ điệp Ê-li xác định rằng núi Cạt-mên đã gần kề, và rằng dân Đức Chúa Trời cần chuẩn bị đầy đủ dầu của tính cách, dầu của Đức Thánh Linh, và dầu của sứ điệp Tiếng Kêu Nửa Đêm trước khi lời kêu gọi cuối cùng được đưa ra. Họ cần tỉnh thức, để khi Ê-li hỏi họ: “Các ngươi còn lưỡng lự giữa hai ý kiến đến bao giờ?”—họ sẽ không lạng thính, vì lạng thính khi ấy tức là nhận lấy dấu của con thú. Sự thử thách về hình tượng con thú đại diện cho công việc hiểu thấu sứ điệp công bố sự kết thúc của cuộc phán xét, cũng như sứ điệp của những

người theo Miller đã công bố sự mở đầu của cuộc phán xét.

Thử thách về dấu của con thú không bao hàm sự lựa chọn nào, vì nó không có yếu tố của thời kỳ thử thách. Đó là một thời điểm, chứ không phải một khoảng thời gian. Đó là một cuộc khủng hoảng, và vì thế là một phép thử quyết định sẽ bộc lộ tính cách của những người Israel đã được Ahab triệu tập đến núi Carmel vào thời điểm luật Chủ nhật. Khi đó họ sẽ bày tỏ tính cách mà họ đã hình thành trong giai đoạn trước đó, về mặt tiên tri được gọi là thử thách về hình tượng của con thú.

Vì vậy (như Đức Thánh Linh phán: Hôm nay, nếu các ngươi nghe tiếng Ngài, chớ cứng lòng, như trong ngày chọc giận, trong ngày thử thách nơi đồng vắng: khi tỏ phụ các ngươi thử Ta, dò xét Ta, và thấy các công việc Ta trong bốn mươi năm. Vì thế Ta đã giận lòng với thế hệ ấy, và phán: Chúng luôn lầm lạc trong lòng mình; chúng chẳng biết đường lối Ta. Nên Ta đã thề trong cơn thịnh nộ: Chúng sẽ chẳng vào sự yên nghỉ của Ta.) Hỡi anh em, hãy cẩn thận, kéo có ai trong anh em có một tấm lòng gian ác không tin, mà lia bỏ Đức Chúa Trời hằng sống. Nhưng hằng ngày hãy khích lệ lẫn nhau, bao lâu còn gọi là Hôm nay, kéo có ai trong anh em bị sự dối trá của tội lỗi làm cho cứng lòng. Vì chúng ta đã được dự phần với Đấng Christ, miễn là giữ vững cho đến cuối cùng sự tin cậy ban đầu của chúng ta; như lời đã phán: Hôm nay, nếu các ngươi nghe tiếng Ngài, đừng cứng lòng, như trong ngày chọc giận. Hê-bơ-rơ 3:7-15.